

DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru, Maria Ghervas
Iuliana Oprea, Luiza Gafton

examinând recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Polimer Gaz Construcții”, prin intermediul avocatului Patrachi Mircea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Polimer Gaz Construcții” împotriva Agenției de Dezvoltare Regională Centru cu privire constatarea ilegalității răspunsului și obligarea de a emite actul administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Agenția de Dezvoltare Regională Centru, s-a casat hotărârea Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni din 07 iunie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Polimer Gaz Construcții”,

c o n s t a t ă :

La 28 aprilie 2016, SRL „Polimer Gaz Construcții” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Dezvoltare Regională Centru cu privire la constatarea ilegalității răspunsului și obligarea de a emite actul administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 21 noiembrie 2014, între SRL „Polimer Gaz Construcții”, în calitate de antreprenor, și Agenția de Dezvoltare Regională Centru, în calitate de co-investitor (autoritate contractantă), a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 30/06, a cărui obiect este executarea de către antreprenor a lucrărilor de construcție a stației de epurare a apelor uzate, două stații de pompare și extinderea rețelelor de canalizare din or. Telenești, la proiectul „Construcția stației sistemului public de canalizare și epurare a apelor uzate”.

Mai indică că, la 23 februarie 2016, SRL „Polimer Gaz Construcții” în exercițiul drepturilor și intereselor sale legitime a înaintat pârâtului o cerere de

ajustare a valorii contractului de antrepriză nr. 30/06 din 21 noiembrie 2014, astfel, la 16 martie 2016, SRL „Polimer Gaz Construcții” a recepționat răspunsul Agenției de Dezvoltare Regională Centru nr. 82/03, prin care a fost informat de faptul că cererea sa a fost respinsă fără examinare în temeiul pct. 10 al Hotărârii de Guvern nr. 640 din 19.07.2010.

Menționează că, la 24 martie 2016, nefiind de acord cu respingerea cererii din 23 februarie 2016, SRL „Polimer Gaz Construcții” în vederea respectării procedurii prealabile de soluționare a litigiului a depus o contestație la Agenția achiziției publice privitor la refuzul autorității contractante de a ajusta valoarea contractului, astfel, la 05 aprilie 2016, a recepționat răspunsul Agenției achiziției publice nr. 29/74 - 765, prin care a fost informat că ultima nu a primit careva acte privitor la ajustarea valorii contractului, prin urmare examinarea pretențiilor nu a putut avea loc.

Reclamanta cu privire la temeinicia și legalitatea cererii de ajustare a valorii contractului de antrepriză nr. 30/06 din 21.11.2014, a invocat că ajustarea prețului este permisă de lege, conform căruia, în cazul contractelor de achiziții publice cu executare continuă, încheiate pe un termen mai mare de un an, se permite ajustarea periodică a valorii contractului, conform procedurii stabilite de Guvern, luând în considerare schimbarea prețurilor la componentele prețului de cost al bunurilor, lucrărilor sau serviciilor care fac obiectul contractului.

Sușține că conform pct. 14.5 din contractul de antrepriză nr. 30/6 din 21 noiembrie 2014 (în continuarea - contract), este stipulat că părțile pun în aplicare executivă prezentul contract la data și anul indicat mai sus, fiind valabil până la finalizarea lucrărilor și efectuarea plăților integrale, aferente acestora, iar, conform pct. 3.2. lit. a), c) din contract, perioada de execuție poate fi prelungită dacă constrângerea activității se datorează unor cauze generate de co-investitor precum și datorită altor situații extreme neimputabile și imprevizibile antreprenorului.

Afirmă că, la 14 iulie 2015, SRL „Polimer Gaz Construcții” a recepționat de la Agenția de Dezvoltare Regională Centru o notificare privind sistarea operațiunilor de construcție parvenite în urma lipsei surselor de finanțare, a deficitului bugetar, imposibilitatea inițierii procedurii de rectificare a bugetului de stat, la fel, pârâțul impune prelungirea executării contractului, deoarece se impune procedura de suspendare a executării contractului începând cu data de 02.07.2015 până la confirmarea scrisă de reîncepere a lucrărilor, indicând în acest sens, că conform pct. 4.6 din contract, acesta nu va fi considerat terminat până când procesul-verbal de recepție finală nu va fi semnat de comisia de recepție, care confirmă că lucrările au fost executate conform contractului., iar conform pct. 3.3 din contract, antreprenorul mai are și obligația de conservare și protejare a lucrărilor, această obligație subzistă și acum.

Indică că, la 19 aprilie 2016, pârâțul Agenția de Dezvoltare Regională Centru a expediat acesteia o înștiințare despre suma de bani alocată de către Consiliul național de coordonare a dezvoltării regionale pentru executarea în continuare a contractului, iar, având în vedere faptul că nici până în ziua de înaintare a acțiunii pârâțul nu a emis o confirmare scrisă de reîncepere a lucrărilor (pct. 3.3. din

contract), nu există proces-verbal de recepție finală, nu există o declarație de reziliere, nu există o hotărâre judecătorească prin care contractul de antrepriză nr.30/06 din 21 noiembrie 2014 să fi fost declarat nul, precum și celelalte invocate mai sus, poate cu certitudine constata o realizare continuă a contractului, deci această realizarea continuă se petrece și până acum, la fel cum și contractul de antrepriză nr.30/06 din 21 noiembrie 2014 produce efecte juridice până în prezent.

Invocă că din partea pârâtului Agenția de Dezvoltare Regională Centru nu au parvenit și nu s-au constatat careva lipsuri, deficiențe, înștiințări, pretenții, somații, reclamații sau alte circumstanțe care ar indica o neîndeplinire a angajamentelor contractuale din partea reclamantului SRL „Polimer Gaz Construcții”.

Indică că așa cum este menționat la pct. 5.1 din contract, majorarea se va produce conform prevederilor actelor normative cu incidență în domeniul achizițiilor publice, prin urmare, se aplică direct prevederile Legii nr. 96 din 13.04.2007, precum și a Regulamentului, unde formula de ajustare este stabilită.

Consideră că conform prevederilor pct. 15 din Regulament, ajustarea valorii contractului pe temei de inflație se face prin confirmarea sumei lucrărilor efectuate se face prin actul de verificare contabilă și facturile fiscale corespunzătoare, iar solicitarea nu depășește 60 de zile din data publicării datelor statistice privind indicele inflației sau deflației pe anul precedent.

Reclamanta cu privire la ilegalitatea răspunsului Agenției de dezvoltare regională Centru nr. 82/03 din 16 martie 2016 menționează că Agenția a lăsat cererea fără examinare în fond, făcând trimitere la pct. 10 din Regulament, considerând că cererea nu întrunește cerințele din pct. 6, și anume cerința referitor la durata contractului.

Astfel, invocă că potrivit pct. 6 lit. a) din Regulament, contractul de antrepriză nr.30/06 din 21 noiembrie 2014 are o perioadă de realizare mult mai mare de 12 luni, prin urmare, pârâtul, în mod vădit, a neglijat și încălcat dreptul reclamantului la ajustarea contractului, prevăzut la pct. 5.1 din contract.

Consideră că lipsa ajustării la realitățile economice provocate de inflație ar crea un dezechilibru clar între interesele pe care părțile le-au avut la încheierea acestui contract, antreprenorul urmând să piardă sume de ordinul milioanei de lei, or, însăși instituția juridică a ajustării a fost creată anume cu scopul de a permite menținerea echilibrului între interesele legitime ale ambelor părți contractante.

Reclamanta SRL „Polimer Gaz Construcții” solicită constatarea ilegalității răspunsului Agenției de Dezvoltare Regională Centru din 82/03 din 16 martie 2016 cu obligarea pârâtului să emită un act administrativ sub formă de acord adițional la contractul de achiziții publice, prin care să fie admisă ajustarea valorii contractului de antrepriză nr. 30/06 din 21 noiembrie 2014 cu suma de 2 907 614,18 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 07 iunie 2017, s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Polimer Gaz Construcții, s-a constatat ilegalitatea răspunsului Agenției de Dezvoltare Regională Centru, or. Ialoveni nr. 82/03 din 16 martie 2016, s-a obligat Agenția de Dezvoltare Regională Centru, or. Ialoveni să emită un act administrativ sub formă de acord adițional la contractul de achiziții

publice prin care să fie admisă ajustarea valorii contractului de antrepriză nr. 30/06 din 21 noiembrie 2014, cu suma de 2 907 614,18 lei, s-a constatat ilegalitatea răspunsului Agenției de Dezvoltare Regională Centru, or. Ialoveni nr. 101/03 din 24 februarie 2017, s-a obligat Agenția de Dezvoltare Regională Centru, or. Ialoveni să emită un act administrativ sub formă de acord adițional la contractul de achiziții publice prin care să fie admisă ajustarea valorii contractului de antrepriză nr. 30/6 din 21 noiembrie 2014 cu suma de 240 683,11 lei (f.d.135—136, f.d.138-157, volumul I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, s-a admis apelul declarat de către Agenția de Dezvoltare Regională Centru, s-a casat hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 07 iunie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de către SRL „Polimer Gaz Construcții” (f.d.212, f.d.213-224, volumul I).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 28 februarie 2018, SRL „Polimer Gaz Construcții”, prin intermediul avocatului Patrachi Mircea (mandat nr.0942629, f.d.2, volumul I) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017 și menținerea hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 07 iunie 2017.

În motivarea cererii de recurs a indicat că decizia instanței de apel este una ilegală și neîntemeiată, emisă cu neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată, cu aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată, cât și cu aprecierea arbitrară a probelor ceea ce a dus la soluționarea greșită a prezentei cauze.

La 19 aprilie 2018 intimatul Agenția de Dezvoltare Regională Centru a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 26 ianuarie 2018 (f.d. 224 vol. I), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia de SRL „Polimer Gaz Construcții”, instanța de recurs consideră recursul ca fiind depus în termen.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2018, recursul declarat de SRL „Polimer Gaz Construcții”, prin intermediul avocatului Patrachi Mircea, s-a considerat admisibil.

Potrivit art. 441 CPC, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) al CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Examinând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Polimer Gaz

Construcții”, prin intermediul avocatului Patrachi Mircea este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

Conform art. 445 alin. (1) lit. c) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Cu referire la recursul declarat de SRL „Polimer Gaz Construcții”, prin intermediul avocatului Patrachi Mircea, instanța de recurs reține următoarele.

Din materialele dosarului reiese că, la 21 noiembrie 2014, între SRL „Polimer Gaz Construcții”, în calitate de antreprenor și Agenția de Dezvoltare Regională Centru, în calitate de co-investitor, a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 30/06, obiectul căruia constituie executarea de către antreprenor a lucrărilor de construcție a stației de epurare a apelor uzate, două stații de pompare și extinderea rețelelor de canalizare din orașul Telenești, durata execuției contractului fiind stipulat 8 luni, la proiectul „Construcția stației sistemului public de canalizare și epurare a apelor uzate” (f.d. 6-10 vol. I).

Ulterior, prin contractul adițional nr. 30/12-22 din 16 noiembrie 2016, la contractul de antrepriză nr. 30/06 din 21 noiembrie 2014, a fost modificat termenul de executarea a contractului de la 8 luni la 10 luni (f.d. 86 vol. I).

Totodată, din materialele administrate în prezenta cauză, reiese că la 23 februarie 2016 și la 09 februarie 2017, reclamanta SRL „Polimer Gaz Construcții” a depus, în adresa pîrîtului Agenția de Dezvoltare Regională Centru, cererile de ajustare a valorii contractului de antrepriză enunțat la prețuri curente. Astfel, reclamanta/recurenta și-a întemeiat cererile în baza art. 69 din Legea nr. 96-XVI din 13 aprilie 2007 privind achizițiile publice și a Regulamentului privind ajustarea periodică a valorii contractelor de achiziții publice cu executare continuă, încheiate pe un termen mai mare de un an, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 640 din 19 iulie 2010.

Iar, pîrîtul Agenția de Dezvoltare Regională Centru prin deciziile nr. 82/03 din 16 martie 2016 și nr. 101/03 din 24 februarie 2017, care și constituie obiectul cauzei deduse judecării, a respins cererile înaintate de către SRL „Polimer Gaz Construcții” cu privire la ajustarea valorii contractului de antrepriză nr. 30/06 din 21 noiembrie 2014, astfel, pîrîtul și-a întemeiat deciziile pe faptul că contractul enunțat fiind încheiate pe o perioadă de 10 luni, nu întrunește cerința primordială prevăzută de 72 pct. (4) din Legea nr. 131 din 03 iulie 2015 privind achizițiile publice și pct. (6) lit. a) și c) din Regulamentului privind ajustarea periodică a valorii contractelor de achiziții publice cu executare continuă, încheiate pe un termen mai mare de un an, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 640 din 19 iulie 2010 (f.d. 12 vol. I, 13 vol. II).

Potrivit art. 72 pct. (4) din Legea nr. 131 din 03 iulie 2015 privind achizițiile publice, *în cazul contractelor de achiziții publice cu executare continuă încheiate pe un termen mai mare de un an, se permite ajustarea periodică a valorii contractului,*

conform procedurii stabilite de Guvern, luând în considerare schimbarea prețurilor la componentele prețului de cost al bunurilor, lucrărilor sau serviciilor care fac obiectul contractului.

Conform pct. 6 din Regulamentul privind ajustarea periodică a valorii contractelor de achiziții publice cu executare continuă, încheiate pe un termen mai mare de un an, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 640 din 19 iulie 2010, *ajustarea valorii contractului de achiziții publice se efectuează în condițiile întrunirii cumulative a următoarelor cerințe, contractul de achiziții publice de bunuri, lucrări sau servicii cu executare continuă este încheiat pe un termen mai mare de un an; partea contractantă care a depus solicitarea de ajustare a valorii contractului și-a îndeplinit angajamentele contractuale; formula de ajustare a valorii contractului a fost stabilită de către autoritatea contractantă atât în documentele de licitație sau în alte documente de atragere a ofertelor corespunzătoare procedurii de achiziții utilizate, cât și în contractul de achiziții publice; solicitarea nu depășește 60 de zile din data publicării datelor statistice privind indicele inflației sau deflației pe anul precedent.*

Iar, în conformitate cu pct. 2 din același Regulament, este stipulată *noțiunea contractului de achiziții publice încheiat pe un termen mai mare de un an ce reprezintă contractul de achiziții publice de bunuri, lucrări și servicii a cărui perioadă de realizare continuă este mai mare de un an.*

Cu trimitere la prevederile normelor legale citate *supra*, Colegiul reține că reclamanta/recurenta SRL „Polimer Gaz Construcții” în cererea de chemare în judecată înaintată a indicat că contractul de antrepriză nr. 30/06 din 21 noiembrie 2014 reprezintă un contract de achiziții publice încheiat pe un termen mai mare de un an, în sensul pct. 2 din Regulamentul citat și respectiv, întrunește condiția stipulată de pct. 6 lit. a) din același Regulament.

Judecând prezenta cauză civilă, prima instanță a admis acțiunea înaintată de către SRL „Polimer Gaz Construcții”, a constatat ilegalitatea deciziilor enunțate și a obligat Agenția de Dezvoltare Regională Centru de a emite acte administrative sub formă de acorduri adiționale la contractul de achiziții publice prin care să fie admisă ajustarea valorii contractului de antrepriză nr. 30/6 din 21 noiembrie 2014 cu suma de 2 907 614,18 lei și 240 683,11 lei, respectiv.

Prima instanță în motivarea soluției emise a reținut că aspectul esențial al acestui litigiu este dezbaterea faptului dacă contractul de antrepriză enunțat reprezintă sau nu o executare continuă mai mare de un an, respectiv, analizând probele administrate în prezenta cauză, a indicat că sintagma realizare continuă trebuie interpretată prin prisma tuturor activităților care urmează a fi realizate în cadrul executării obligațiilor asumate, deci ajungând la concluzia că contractul de antrepriză nr. 30/06 din 21 noiembrie 2014 reprezintă un contract de achiziții publice încheiat pe un termen mai mare de un an.

Judecând pricina în ordine de apel, instanța de apel a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii înaintate de către SRL „Polimer Gaz Construcții”, a casat

hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea înaintată de către aceasta.

Analizând legalitatea deciziei instanței de apel în raport cu criticele formulate de către SRL „Polimer Gaz Construcții” în cererea sa de recurs, Colegiul consideră întemeiate argumentele recurenteii privitor la faptul că instanța de apel nu a soluționat prezentul litigiu prin o examinare obiectivă și multilaterală cauzei, fără a examina chestiunea esențială invocată de către reclamanta/recurenta în cererea sa de chemare în judecată și care, în esență, le-a invocat în cererea de recurs și anume, dacă contractul de antrepriză nr. 30/6 din 21 noiembrie 2014 reprezintă un contract de achiziții publice încheiat pe un termen mai mare de un an, în sensul pct. 2 din Regulamentul enunțat.

Colegiul reține că având în vedere importanța motivului invocat de către SRL „Polimer Gaz Construcții” pentru soluționarea cauzei deduse judecății, precum și a respectării principiului contradictorialității, acest motiv impunea o motivare explicită din partea instanței de apel, în lipsa căreia este imposibil de apreciat dacă instanța a ignorat motivul invocat de reclamanta/recurenta sau a dorit să-l respingă și, în această ultimă ipoteză, care ar putea fi motivele respingerii, mai mult ca atât că prima instanță i-a admis acțiunea înaintată anume din motivul examinării și constatării temeiniciei argumentului dat.

Or, în esență, datorită faptului că instanța de apel nu s-a expus pe marginea interpretării noțiunii de contract de achiziții publice încheiat pe un termen mai mare de un an, stipulată la pct. 2 din Regulamentul enunțat, raportat la contractul de antrepriză nr. 30/6 din 21 noiembrie 2014, recurentul a și înaintat prezenta cerere de recurs, această chestiune reprezentând argumentul esențial.

Potrivit art. 390 alin. (1) lit. e) CPC, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, studiind actele pricinii și verificând legalitatea deciziei instanței de apel, ajunge la concluzia că instanța de apel prematur a respins apelul declarat de către SRL „Polimer Gaz Construcții”, nu a supus examinării depline cumulul probelor și înscrisurilor anexate la dosar și nu s-a expus pe marginea chestiunii esențiale enunțate *supra*, ceea ce contravine prevederilor legale, or apelul este calea de atac ordinară, devolutivă și suspensivă de executare, ce impune rejudecarea fondului cauzei.

Pe lângă competența cu privire la verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate, această cale de atac conferă instanței învestite cu soluționarea apelului și unele atribuții ale primei instanțe, ce se extind asupra tuturor împrejurărilor de fapt și de drept ale pricinii.

Potrivit art. 25 alin. (1) CPC, instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să

vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

Conform jurisprudenței CEDO, instanțele de judecată, inclusiv instanțele de apel sunt obligate de a motiva hotărârile sale. În special, decizia instanței de apel trebuie să conțină circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei referitor la admiterea sau respingerea acțiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul judecării pricinii, legea materială și procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți, ș.a.

Instanța de recurs reamintește că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești își are izvorul în dreptul oricărei părți în cadrul unei proceduri să prezinte judecătorului observațiile și argumentele sale (*CEDO, hotărârea Werner c. Austria din 24.11.1997*), combinat cu dreptul părților ca aceste observații și argumente să fie examinate în mod efectiv (*CEDO, hotărârea Van de Hurk c. Olanda din 19.04.1994*), iar obligația de motivare a hotărârilor este singurul mijloc prin care se poate verifica respectarea drepturilor menționate anterior, piloni de bază ai dreptului la un proces echitabil.

În același timp, instanța de recurs menționează că motivarea care stă la baza deciziei trebuie să trateze separat fiecare dintre problemele ridicate de fiecare parte, cu excepția situației în care mijlocul respectiv de apărare era de natură să influențeze definitiv soluționarea cauzei.

Instanța de recurs indică că fiecare parte a procesului trebuie să aibă nu numai facultatea de a-și face cunoscute elementele, pe care se bazează pretențiile sale, dar și aceea de a lua cunoștință și de a discuta orice probă sau concluzie prezentată instanței de judecată (*CEDO, hot. Lobo Machado vs. Portugalia din 20.02.1996; hot. Vermeulen vs. Belgis din 20.02.1996*). Nu prezintă nici o relevanță dacă elementul susceptibil să conducă la o anumită decizie este adus în discuție de către părți sau sesizat din oficiu de către instanță, chiar și în această din urma situație, judecătorul fiind obligat să impună discutarea lui.

În contextul dat, Colegiul menționează că obligația instanței de apel este de a verifica legalitatea hotărârii în întregul ei, independent de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, în conformitate cu art. 373 alin. (4) Cod de procedură civilă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul lărgit ajunge la concluzia de a casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017 și de a restitui prezenta cauză civilă spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele indicate, să verifice circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze probele sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC și în dependență de situația stabilită, în raport cu normele de drept material care reglementează relațiile civile, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Colegiul menționează că pe lângă chestiunea indicată *supra*, pe care urmează să o examineze instanța de apel la rejudecarea pricinii, urmează a fi examinată legalitatea hotărârii primei instanțe, prin analiza detaliată a legalității și temeiniciei deciziilor nr. 82/03 din 16 martie 2016 și nr. 101/03 din 24 februarie 2017 emise de către Agenția de Dezvoltare Regională Centru, care și constituie obiectul cauzei deduse judecării.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin. (1), lit. c), alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Polimer Gaz Construcții”, prin intermediul avocatului Patrachi Mircea.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Polimer Gaz Construcții” împotriva Agenției de Dezvoltare Regională Centru cu privire constatarea ilegalității răspunsului și obligarea de a emite actul administrativ, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Ion Druță

Judecători

Tatiana Vieru

Maria Ghervas

Iuliana Oprea

Luiza Gafton